

Dokazali smo svojo pripadnost k OF

Veličastni volivni uspehi:

v okraju Celje-mesto 98,51 odstotkov
 v okraju Trbovlje . . . 98,60 odstotkov
 v okraju Vranksko . . . 95,68 odstotkov
 v okraju Slovenjgradec 95,46 odstotkov

Okraj Celje-mesto:

Kraj	upravičencev	oddanih glasov	v odstotkih
I. četrt	697	695	99,66
II. četrt	480	473	98,75
III. četrt	1.097	1.064	97,02
IV. četrt	736	729	98
Dobrova-Lokrovec	362	362	100
Lopata	131	131	100
Zavodna	394	387	98,22
Zagrad-Pečovnik	504	484	96,15
Zg. Hudinja	550	540	98,2
Gaberje	1.180	1.148	97,29
Ostrožno	413	413	100
Lava	353	353	100
Nova vas	464	460	99,15
Lisce	302	288	95
Ložnica-Medlog-Babno	502	502	100
Dolgo polje	478	478	100
Sp. Hudinja	605	581	96
Čret	460	452	99,40
Sv. Jožef	555	542	97,6
Polule-Breg-Košnica	438	436	99,77
Skupaj	10.701	10.518	98,51

Okraj Slovenjgradec:

Slovenjgradec mesto	817	797	97,42
Dovže	350	348	99,2
Legen	363	279	76,86
Mislinja	379	376	99,20

Kraj	upravičencev	oddanih glasov	v odstotkih
Št. Ilj	241	241	100
Golavabuka	322	322	100
Skupaj	2.472	2.363	95,46

Okraj Trbovlje:

Trbovlje (mestni odbor)	7.612	7.472	98,1
Zagorje (mestni odbor)	3.844	3.712	96,5
Hrastnik (mestni odbor)	2.598	2.564	97
Gabersko	319	314	98,3
Barno	257	257	100
Loke-Kisovec	1.094	1.090	99,7
Klek	298	298	100
Kotedrež	426	426	100
Čeče	456	446	98
Prapretno	188	186	98,9
Dolpri Hrastniku	701	694	99
Sv. Ūrh	184	184	100
Bevško	276	276	100
Skupaj	18.253	17.919	98,6

Okraj Vranksko

Vranksko	467	445	95,2
Brode	133	133	100
Prekopa	378	368	97,35
Loke	499	491	98,39
Sv. Jurij	515	486	94,31
Grajska vas	198	197	99,49
Gomilsko	316	284	89,87
Parižlje	278	252	90,64
Skupaj	2.784	2.656	95,68

Celje v znamenju svobodnih volitev

Volivna nedelja. Prvi sončni žarki pozdravljajo slavnostno okrašeno mesto. Povsod se vijejo zastave, velike in majhne, cvetje, zelenje in transparenti poživijo sliko. Po ulicah kjer slovenski človek še pred nekaj meseci ni smel govoriti materinega jezika, po mestu, nad katerim so še pred skoraj pol leta ležale težke krvave sence, danes koraka svoboden narod k svobodnim volitvam.

Ko se ozreš proti Mariborski cesti, jih vidiš: žene, mladino, sindikalne organizacije s svojimi zastavami. Na čelu koraka železničarska godba. Kljub zgodnji jutranji uri, — ravnokar je odbilo šest, — so ulice že polne življenja. S srečnimi, veselimi obrazi pozdravljajo ljudje povorko. Belo modro rdeče se vije nad njihovimi glavami. Godba, petje, vzkliki. »Živele svobodne volitve!« »Živel maršal Tito!« Začuje se visoki glas mladinke skoraj istočasno z baritonom starega delavca: »Živela enakopravnost žena!«

V Mladinskem domu je živahno

vrvenje. Pri veliki mizi, kjer označujejo kandidatne liste, skoraj ni prostora. Na vogalu stoji delavka in vrti svinčnik v roki. Ne more se odločiti, ali bi izvolila tega ali onega. Najraje bi vse, saj jih vse pozna in ne more reči, da bi bil eden slabši od drugega.

Mlad človek stopi pred volivno komisijo: »Pred nekaj dnevi sem se vrnil iz prežnanstva. Volil bi rad!«

»Zdravo, tovariš! Seveda lahko voliš, saj te vsi poznamo!«

V izmučenem obrazu mu žarijo oči, ko seže po kandidatni listi. Povsod, kamor pogledaš, vidiš srečen nasme, sproščenost. Vsi se zavedajo zgodovinskega pomena tega dne.

Do desete ure dopoldne ima II. in IV. kvart 50 odstotkov, Dolgo polje celo 80 odst.

Zopet začuješ pesem. Dijaki in dijakinje korakajo z zastavo in napisi strnjeno na volišče. Ni človeka, ki mu ne bi toplo prevelo srce ob pogledu na mladino, ki si je ramo ob rami s starejšimi priborila svoje pravice.

Pred volivnimi skrinjami se vrstijo ljudje vseh slojev.

V Lopati so se kmetje pet ali šestkrat pripeljali z okrašenimi vozmi in harmonikarji. Partizanske in narodne odmevajo po okoliških gričih. Skupina moških je prišla peš. Na čelu koraka najstarejši kmet vasi. Pred vratmi volišča stoji častna straža: pionirčki z lesenimi brzostrelkami. Nepremično in resnih obrazov stoje in le, če pokažeš legitimacijo, smeš vstopiti. V kotu pri mizi sede kmečke žene. Vsaka ima pred seboj kandidatno listo, ki jo ljubosumno zasenci z roko, da sosed a ne bi videla, ko ga je izvolila. Potem si popravi ruto, zategne predpasnik, pogladi gubice na obleki in vsa prevzeta od slavnostnega trenutka z utripajočim srcem vrže skrbno zloženi listič v skrinjico.

Stara ženica si z rokavom obriše solzo: »Sedaj sem pa le še dočakala, da volim, predno grem na oni svet.« In oprta na vnuka-partizana zapusti volišče.

Predsednik volivne komisije vpraša sivolasega očka: »Pa veste, kako se voli?«

»Seveda vem«, pokima, »kljukce se dela. Veste, jaz bi pa raje križce. Sicer je pa vseeno. Glavno, da si bomo najboljše ljudi izvolili, ne?«

Iz kota pri mizi se začuje prestrašen vzklik mladega dekleta: »Ježeš, sedaj sem pa enega odbornika prevleče podčrtala! Prosim, dajte mi nov listek!« Poleg nje drsi kratkovidna ženica s prstom po listi in kima: »Ja, ja, sedaj pa prvič v življenju tudi me volimo...«

Ob štirih popoldne je skoraj na vseh voliščih volilo že preko 90 odstotkov volivnih upravičencev. Ponekod, kjer so ljudje, ki zaradi bolezni ne morejo zdoma, pride član volivne komisije v hišo, kakor na Dolgem polju, kjer je neka tovarišica s kolesom obiskala bolnike in doprinesla 2 odstotka. Drugi so skoraj vsi v strnjene skupinah prikorakali: AFŽ, mladina, nameščenci, delavci posameznih tovarn.

In komur si pogledal v oči, naj bo kmet ali delavec, uradnik ali intelektuallec, vsak ti je v pogledu odkril svojo notranjost, en sam občutek je združil vse: »Naša, naša svobodna slovenska zemlja!«

Z delom so proslavili svoj največji praznik

Z 98,6 odstotki so se naši revirji izrekli za novo Titovo Jugoslavijo

Težka štiriletna borba ni prešla neopaženo preko revirskega človeka. Okupatorjev fašistični teror mu je dokazal, da si bo mogel, kot ves slovenski narod, svobodo in pravico priboriti le z močno organizacijo in oboroženo borbo. Naši rudarji so storili tako, vključili so se v organizacijo OF in sposobni za orožje so stopili v Narodno osvobodilno vojsko.

Dobro so se tedaj zavedali, da jim bo ta borba na življenje in smrt prinesla ne le svobodo, ampak da bodo z ustanovitvijo nove demokratične in federativne Jugoslavije dobili tudi tiste svoboščine in pogoje življenja, za katere so se v bivši Jugoslaviji leta in leta borili.

Osvoboditev izpod fašističnega jarma je zanesla prvi praznični val čez črne revirje. Oddahnilo se je tedaj staro in mlado: konec je suženjstva, konec strahu!

»Tako je delo za obnovol« je bilo prvo, kar so sklenili. Naša nova država mora biti močna, da bo v bodoče kos vsakemu morebitnemu napadu in da se nikdar več ne ponovi leto 1941. Treba pa se je tudi gospodarsko osamosvojiti, da bo zavladalo tako blagostanje, ki bo zadovoljilo prav vsakega državljanca nove Titove Jugoslavije.

Obenem so postavili pred sodišče vse one verkušce, vermane in narodne izdajalce, ki so za časa osvobodilne borbe naših rudarjev stopili na stran okupatorja in se s tem sami izločili iz slovenske skupnosti.

Sedaj pa je bilo treba začeti misliti na postavitev demokratične oblasti — na volitve.

Prvič v svoji zgodovini si bodo res lahko postavili ljudi iz svojih vrst, ljudi, ki bodo res delali za njih dobrobit. Na ta praznik so se naši revirji temeljito pripravili. Prav izčrpno so preresetali na zborovanjih vsakogar, ki je kandidiral. Volivci in izvoljeni morajo biti pošteni in zavedni Slovenci, pa tudi ljudje, ki bodo delali za ljudsko korist.

Hrastnik

»Naj žive prve demokratične in svobodne volitve!«

Tako so brali volivci na slavoloku pred voliščem. Veseli, a resnih obrazov so prihajali, začrtavali kljukice pri kandidatih, ki so jim bili po godu in nato metali liste v volivno skrinjico.

Mamica, ki je slabo videla, me naprosi, da ji pomagam brati.

»Predsednik...«

»Da, tega, tega! Ta je star borec za naše pravice; že v Jugoslaviji smo imeli veliko zaupanje vanj. A tedaj.. tedaj je bilo vse drugače; me sploh nismo smele voliti, naši možje pa niso vedeli, koga volijo...«

Še nadalje mi je pravila, koga naj podčrtam.

»Sami dobri ljudje so«, pravi.

»Kako pa ste se kaj pripravljali na volitve?« sem na koncu vprašal.

»Veste, našim kandidatom smo prav temeljito izprašali vest! Tudi takim, ki so se sedaj v borbi dobro zadržali. Nekdo je predlagal, da bi dali na kandidatno listo našega nekdanjega paznika, pa smo rekli, da je bil pretrd za nas. Mi hočemo res samo dobre ljudi.«

»Da, to ste pa prav naredili; pa tudi okrasili ste Hrastnik tako, da ga je veselje pogledati!«

»To so pa naši mladi naredili! Snoči, snoči, bi morali videti — morda ste bili tako poleg?«

»Ne, nisem bil, nisem utegnil priti!«

»Tamle na hribčku, veste, je gorelo tako, da si v velikih črkah videl napisano TITO! Okoli po hribih pa je gorelo kar petnajst kresov. Pa, ko bi videli našo povorko z lampijonki in baklami... našo godbo, zastave, rakete, streljanje... kaj takega še ne pomnimo v Hrastniku! Kaj pa danes, ste videli naše rudarje, ko so prišli z zastavo?«

»To sem videl. Kako veseli so bili! Svojo zastavo so imeli in godbo na čelu. Okrog devetih je to moralo biti, ali ne?«

»Da, da. Prav vsi so prišli z Ojstrega, Studencev in Ane. Popoldne pa pridejo žene iz kolonije, sem že videla, kako se pripravljajo. Tako lepo zastavo bodo imele, veste, ko prvič volijo, se hočejo malo postaviti...«

»A seveda, saj je to za njih res velik praznik!«

»Ne samo za nas žene... za nas vse, vse rudarje je danes velik, velik praznik...«

Trbovlje

»Zdaj vidim, da ni padel zastonj!«

Čeprav nedelja in vse praznično: v slavolokih in zelenju, iz trboveljskih dimnikov se je močno kadilo... obnova domovine zahteva od nas, da proslavljamo naš največji praznik kar najveličastnejše z delom! Naši rudarji to razumejo, delali so in volili!

Nekaj mladink je stalo pred voliščem.

»Ali ste tudi ve volile?«

»A seveda, saj smo stare že osemnajst let!«

»Ali ste ve tako lepo okrasile volišča?«

»Tudi me smo pomagale! Zelenje in rože pa je nabral naš pionirski bataljon s svojim komandantom Gusteljčkom! Tako pridni so naši trboveljski pionirji. Snoči so pri povorki tako strumno korakali, oboroženi do zob, komandanti in komisarji pa so imeli čine; ravno prejšnji dan so jim jih v ta namen našle naše pionirke!«

Iz volišča nam pride nasproti oblokana ženica.

»Zakaj pa jokate, mamica?«

»Tako me je ganilo, kaj takega še nismo doživeli nikdar! Sedaj vidim, da mi sin ni padel zastonj!« Ponosna je bila na svojega sina.

Še sem pokramljal z mladinkami. Pravile so mi, kako so se pripravljale na volitve in kako veličastno je bilo včerajšnje zborovanje. Vse navdušene so bile. Ena od njih je bila danes na Čečah. Teto je našla ravno na volišču. Stara je že njena teta, pa ji je hotela pomagati.

»O, že vem, kako je treba voliti!« ji je rekla teta.

Ko pa ji je ponudila svinčnik: »Kar pusti, tudi tega sem prinesla že s seboj!«

Nadaljnji

RAZPIS VOLITEV

Okrožni odbor Osvobodilne fronte Celje in Okrožna komisija sta sporazumno določila, da se bodo vršile volitve v Krajevne narodno osvobodilne odbore in Okrajne narodno osvobodilne skupščine dne 15. avgusta 1945 v okrajih Celje-okolica, Ko-

nice in Gornji grad. Dne 19. avgusta 1945 se bodo začele vršiti volitve v okrajih Brežice, Kozje in Krško.

Okrožna volivna komisija je imenovala naslednje Okrajne volivne komisije:

za okraj Konjice:

Podlogar Rudolf, šolski upravitelj, Konjice
Grubelnik Rezika, trgovka, Prihova
Trobentar Rudolf, rudar, Knjiška vas
Grum Martin, občinski tajnik, Loče
Pettrin Henrik, šofer, Konjice.

za okraj Brežice:

Rožar Nande, delavec, Brežice
Knapič Janko, učitelj, Brežice
Petan Franc, kmet, Brežina
Koršič Ignac, kmečki sin, Arnova sela
Piklc Slavko, delavec, Pavlova vas

za okraj Krško:

Urek Maks, rudar, Senovo
Pinterič Vida, kmečka hči, Krško
Vanič Franc, gostilničar, Krško
Brence Rudolf, rudar, Senovo
Ivačič Franjo, sodni oficial vpokoju, Stara vas Viden

za okraj Celje-okolica:

Bostič Mirko, trgovski pomočnik, Teharje
Jasenek Andrej, posestnik, Dramlje
Uлага Rihard, tehnik, Store
Laurič Marjan, kmet, Teharje
Kincl Franc, trgovec, Sv. Jurij ob južni železnici

za okraj Kozje:

Penič Ivan, skladiščnik, Kozje
Kostanjšek Franc, kmet iz Drenskega rebra
Dominko Stanko, član odseka za izgradnjo narodne oblasti
Regvat Branko, trgovec, Pilštajn
Bračun Anton, delavec, Kozje

za okraj Gornji grad:

Rup Franc, kmet, Gornji grad
Zavolovšek Ivan, trgovec, Kropa
Stiglic Anton, kmet, Radmirje
Deleja Viktor, krojač, Rečica ob Savinji
Jankovič Slavica, nameščenka, Nazarje.

V okraju Celje-okolica se bodo vršile volitve dne 15. avgusta 1945 v sledečih področjih:

Dramlje, Nova cerkev, Sv. Jurij, Ponikve, Goričica.

V okraju Slovenske Konjice:

Ljubnica, Skalce, Skomarje, Kunigunda, Stranice, Čresnica, Ugovec in Zbelovo.

V nedeljo dne 12. avgusta 1945 bodo volitve v sledečih okrajih:

Šoštanj Žalec, Laško, Sevnica in Šmarje.

V okraju Šoštanj bodo volili tile kraji:

Sv. Andraž, Sv. Ilj pri Velenju, Paka in Pesje.

V okraju Žalec:

kraji na desnem bregu Savinje.

V okraju Sevnici:

Lončarjev dol, Brezovo, Orehovo, Pecl in Ledina.

Poleg tega bodo nadaljevali z volitvami v sledečih okrajih:

Trbovlje, Vransko in Slovenjgradec. V Trbovljah bodo volitve v vseh krajih, ki niso volili v nedeljo dne 5. avgusta 1945.

V okraju Slovenjgradec bodo volili kraji:

Št. Vid, Sv. Miklavž, Podgorje, Razbor, Stari trg, Straže, Dolič, Sv. Florijan, Sv. Lenart, Troblje, Pameče, Turiška vas in Šmartno.

Na praznik 15. avgusta bodo zaključne volitve za okraj Slovenjgradec v krajih: Sv. Janž, Sele in Vrhe.

Predsednik Okrožne volilne komisije Celje:

Dr. Kukovec I. r.

Sekretar Okrožnega odbora OF Celje:

Lesar Jože I. r.

Iz vranskega okraja

Pretekla nedelja je bila za vasi vranskega okraja velik praznik, največji v slovenski zgodovini, saj si je ljudstvo na svobodnih voliščih svobodno, tajno in na res demokratičen način izvolilo svoje zastopnike v Narodno osvobodilne odbore. Ljudje so bili praznično razpoloženi. Vasi, v katerih so bile volitve, so bile okrašene z zastavami, mlaji, transparenti in venci. Povsod so mladinke tekmovalne med seboj, da tudi na zunaj pokažejo, kaj doživljajo in kako pomemben je ta dan.

Svobodne volitve so imele močan odmev tudi v zadnji hribovski vasi. Kljub raznim težkočam, oddaljenosti in pomanjkljivega stika z ostalim svetom so hribovci pokazali, kako se zavedajo, da si naše ljudstvo na svobodnih voliščih kuje narodno oblast — boljše bodočnost. Ljudstvo iz hribovskih vasic Zahomce-Ravne nad Vranskim, Šmiklavža in Črnega vrha nad Sv. Jurijem ob Taboru se je pripeljalo na okrašenih vozeh, z zastavami, pesmijo in godbo na volišča.

Partizanska mati

Za mizo sedi osivela ženica, oblečena v črno. Videti je, da je ena izmed tisočerih slovenskih mater, ki so v narodno osvobodilni borbi izgubile sina, morda edinca. Njena lica so koščena, toda pogled je kljub visoki starosti jasen. Žena šteje gotovo preko 80 let. In sedaj sedi, zatopljena v imena kandidatov in govori bolj sama sebi, kakor vnuku, ki stoji poleg nje.

»Tale je dober, moj Franci ga je poznal, saj mu je v hosto pošiljal, kar sama nisem imela. Tega bom zaznamovala. Pa tudi tega dekliča bom volila, bila je zaprta, brata so ji ustrelili in vso družino so preganjali. Prepričana sem, da bo svojo dolžnost dobro izpolnjevala, saj je naša mladina tako delovna in zmožna... Starka skrbno zgone volilni listič, ga vrže v skrinjico in na strani svojega vnuka zapušča volišče.